

Deli Dîvâne

– İbrahim Çam · 17 Nisan 2009

Çok çok ıraklardan geldim
gönül yıkmak söz satmak değil derdim
perîşânım düşkünüm bezginim
çözüldü gönül dizginim
akşamda gam sabahta hüzün sözlerim
bırakma tut ellerimi

son baharında ömrün
gündüzleri mahzun ve baygın
bir Mecnun'dan bin bir Leylâ soruyorum
ben ki gülüm
bu sevdanın adını koyamıyorum
susma çöz dillerini

uzanıp yılların ötesine
köz nakışları sızlıyor bebeksi gönlümde
bilmem ki hangi bahar kaç yağmur bekledim
bu kader kavşağında duyuyor musun
bir gecede kaç kez kaç yıldız sen oluyorum
sancıyım göz göz inceden acıyorum
görmesem seni duymasam bir an geceleri
âh deli dîvâne oluyorum.
tutma ne olur aç güllerini

17 nisan 2009 /cuma